

عنوان مقاله:

بررسی عوامل کیفی پیاده راه جهت افزایش کیفیت محیط شهری نمونه موردی بلوار امامت مشهد

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی علوم و مهندسی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سعید قاسمی - دانش آموخته کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد نیشابور واحد علوم و تحقیقات خراسان رضوی

شهاب عباس زاده - عضو هیئت علمی دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

پیاده راه‌ها مسیرهای پیاده برای تبدیل فضاهای سکونتگاهی به مکانهای امن و لذت بخش برای پیاده روی اختصاص داده شده اند. امروزه، در سیاستهای برنامه ریزی شهری به دنبال تقویت محیطهای پیاده و از بین بردن موانعی هستیم که توانایی ما را برای پیاده روی آسان و ایمن، محدود میکند. مطالعه حاضر به منظور بررسی و سنجش رابطه میان عوامل کمی و کیفی عناصر پیاده راه در ارتقاء کیفیت محیط شهری و افزایش ارتباطات و تعاملات اجتماعی افراد با یکدیگر در محیطی امن و سالم و مهمتر از همه احترام به هویت عابر پیاده به عنوان جزئی مهم از سیستم حمل و نقل شهری در قالب بستر کالبدی مناسب، انجام شده است که ارتقاء کیفیت مسیرهای حرکت پیاده و فضاهای مکث در جهت بهبود کیفیت فضاهای شهری را مطرح میکند. این مقاله به سنجش کیفیت محیط و به بررسی امکان ارتقاء کیفیت کمی پیاده راه محور امامت مشهد، از دو بعد کالبدی-کارکردی و اجتماعی پرداخته است. تحلیلهای آماری مسیر، آزمون SPSS و لیزرل نشان میدهد که متغیر مستقل (کیفیت محیط) با متغیرهای وابسته (حضورپذیری) با اطمینان 95% رابطه معنی داری وجود دارد. به عبارت دیگر، بین متغیرهای وابسته تحقیق با متغیر افزایش کیفیت محیط محور امامت شهر مشهد به واسطه ارتقاء مولفه های کیفی محیط، رابطه مثبت و معناداری وجود دارد؛ بنابراین، با توجه به یافته های تحقیق امکان ارتقاء کیفیت محیط این محیط به منظور پشتیبانی و ارتقاء سطح تعاملات در بلوار امامت مشهد وجود دارد

کلمات کلیدی:

کیفیت محیط شهری، پیاده راه، تعاملات اجتماعی، محور امامت، مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/490525>

